

DECIZIA nr. 621/24.09.2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, str. x sector 1 si sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura la S.C.A. x, sector 1.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti sub nr. x il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x si comunicata sub semnatura in 06.08.2013, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in suma totala de x lei reprezentand:

- x lei - drepturi vamale;
- x,00 lei - accesorii aferente drepturilor vamale.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti sub nr. x, SC X SRL solicita anulara Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisa in baza procesului verbal de control nr. x prin intermediul careia organul vamal a retinut in sarcina acesteia, in mod netemeinic si nelegal, obligatii de plata suplimentare in cuantum total de x lei.

Prin aceiasi adresa contribuabila sustine ca prin noua decizie de regularizare nr. x, organul vamal a inteles sa modifice decizia initiala (decizia nr. x) in ce priveste intinderea drepturilor vamale pretins datorate de subscrisa pentru importul inregistrat cu MRN nr. x si solicita a se avea in vedere in sustinerea prezentei contestatii aceleasi argumente expuse in cadrul contestatiei formulate impotriva deciziei initiale x, dat fiind faptul ca temeiurile de fapt si de drept ce au stat la baza emiterii celor 2 acte administrativ - fiscale sunt identice.

Astfel, prin adresa inregistrata la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti sub nr. x contestatara invoca urmatoarele argumente:

In cursul anului 2011 a importat din Malaezia plasa de fibra din sticla si banda de fibra de sticla pentru constructii, importul fiind inregistrat cu MRN nr. x.

La momentul vamurii marfurilor a prezentat factura fiscala emisa de exportatorul GOLD x nr. x, in valoare de x USD si certificatul de origine al bunurilor Form A nr. KL x emis de autoritatile vamale din Malaezia. La momentul efectuarii importului, subscrisa a achitat taxele vamale convenite in raport de valoarea bunurilor, respectiv x USD.

Ulterior, in urma corespondentei purtate de organele vamale romane cu organele competente din Malaezia, s-a confirmat originea malaeziana a produselor importate. Totodata, a fost comunicata si factura nr. x avand valoarea de x USD, care este diferita de factura GFSB x in valoare de x USD prezentata la momentul efectuarii formalitatilor vamale de import in Romania. Fiind apreciata ca reala factura transmisa de autoritatea competenta din Malaezia, prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul

Pg. 1/10

vamal nr. x au fost retinute in sarcina subscrisei obligatii suplimentare in cuantum de x lei prin raportare la valoarea reala a marfii (x USD) ce a fost achitata din suma de x constituita cu titlu de garantie la DJAOV Ilfov.

Rezulta, asadar, ca, sustinerile DRAOV Bucuresti, expuse in cuprinsul deciziei contestate, conform carora certificatele de origine ar fi falsificate si ca marfa ar proveni din Republica Populara Chineza sunt infirmate de cele ale DJAOV Ilfov potrivit carora certificatul de origine pus la dispozitie de subscrisa este unul real, el fiind confirmat de autoritatile competente malaeziene.

Pe de alta parte, chiar in ipoteza in care ar accepta concluziile expuse in decizia de regularizare contestata, potrivit carora marfa ar proveni in fapt din China iar nu din Malaezia, contestatara sustine ca in sarcina acesteia nu poate fi retinuta obligatia de plata a taxelor vamale majorate, in cauza fiind incidente dispozitiile art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European si al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) intrucat eliberarea, eventual eronata, a certificatului de origine de catre autoritatile din Malaezia este o eroare ce nu a putut fi detectata in mod rezonabil de subscrisa, care a fost de buna credinta la realizarea importului.

Dispozitiile Regulamentului nr. 791/2011 prin care au fost instituite taxele antidumping, desi in vigoare la momentul realizarii importului, nu îi sunt aplicabile intrucat bunurile importate au drept tara de origine, potrivit documentelor doveditoare, Malaezia si nu China.

Chiar daca, ulterior, prin Regulamentul nr. 672/2012 taxa de antidumping a fost extinsa, ea nu se percepe de drept pentru orice import realizat din Malaezia anterior intrarii in vigoare a acestui regulament, ci exclusiv celor inregistrate in conformitate cu art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei si cu art. 13 alin. (3) si art. 14 alin. (5) din Regulamentul 1225/2009.

Avand in vedere ca Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei din 09.11.2011 a fost publicat in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 292/10.11.2011 si a intrat in vigoare in ziua urmatoare celei in care a fost publicat, respectiv 11.11.2011 rezulta ca taxa antidumping in cuantum de 62,9 % poate fi perceputa exclusiv pentru acele importuri inregistrate dupa data de 11.11.2011.

Or, importul realizat de subscrisa, pentru care se solicita prin decizia contestata taxe vamale suplimentare si taxe antidumping a fost efectuat in luna august 2011, deci anterior demararii anchetei, respectiv anterior momentului de la care inregistrarea importurilor a devenit obligatorie in scopul perceperii retroactive a unei taxe antidumping.

In concluzie, SC X SRL sustine ca in speta nu sunt incidente prevederile din Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16.07.2012 si, pe cale de consecinta, solicita admiterea contestatiei si anulara deciziei de regularizare a situatiei.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina SC X SRL o datorie vamala in suma totala de x lei reprezentand drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

Ca temei legal la stabilirea datoriei vamale organele vamale au invocat prevederile art. 12 coroborat cu art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 515/1997 al Consiliului, Regulamentul (CEE) nr. 1073/1999 privind investigatiile efectuate de Comisia Europeana – Oficiul de Lupta Antifrauda (OLAF), art. 1 din Regulamentul CEE 672/16.07.2012, art. 1 din Regulamentul CEE 791/03.08.2011, art. 20 art. 201, art. 214 si art. 217 alin. (1) din Regulamentul CEE nr. 2913/1993, art. 44 alin. (1) si art. 46 alin. (1) din Regulamentul (CEE) privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat), art. 199 alin. (1) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. Pg. 2/10

2454/93, art. 4 pct. 22, art. 52, art. nr. 223 si art. 237 (alin. (1) din Legea nr. 86/2006, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 78 din Ordinul vicepresedintelui A.N.A.F. nr. 7.521/2006, art. 111 , art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului vamal, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

3.1. Cu privire la datoria vamala in suma de x lei stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza drepturile vamale in suma de x lei reprezentand taxe vamale, taxe antidumping si TVA stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x pentru declaratia vamala de punere in libera nr. MRN nr. x in conditiile in care prin Regulamentul CEE nr. 672/25.07.2012 s-a stabilit ca taxa de antidumping definitiva pentru marfurile importate din Malaysia, care se încadrează la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11) se calculeaza incepand cu data inregistrarii declaratiilor vamale conform Reg. CEE nr. 1135/09.11.2011.

In fact, SC X SRL a importat din Malaysia prin Biroul Antrepozite DJAOV Ilfov conform declaratiei vamale de punere in libera circulatie nr. x plasa de fibra din sticla pentru constructii, cod tarifar 7019590010 si banda adeziva din fibra de sticla, cod tarifar 7019510090. Valoarea declarata a marfurilor a fost de x USD.

Urmare corespondentei purtate de organele vamale romane cu organele competente din Malaezia acestea au comunicat autoritatii vamale romane factura nr. X avand valoarea de x USD care a fost prezentata la momentul exportului marfurilor din Malaezia in Romania, diferita de factura nr. GFSB xin valoare de x USD prezentata la momentul efectuării formalitatilor vamale de import in Romania.

Prin urmare, organele vamale din cadrul DJAOV Ilfov au procedat la reverificarea declaratiei vamale de import si la emiterea emiterea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care s-a stabilit in sarcina societatii o datorie vamala in cuantum de x lei prin raportare la valoarea reala a marfii (x USD) care, asa cum sustine contestatara, a fost achitata din suma de x lei constituita cu titlu de garantie la DJAOV Ilfov.

Ulterior, urmare Recomandarii si a Raportului final transmis de OLAF (Oficiul European Antifrauda) nr. X inregistrat la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr. x privind evaziunea de la plata taxei antidumping pentru tesaturi din fibra de sticla chinezeasca din Malaezia prin care s-a constatat ca tesaturile din fibra de sticla livrate cu certificate SGP – Forma A de origine preferentiala malaeziana (care erau fie autentice, dar incorect eliberate, fie falsificate) au fost declarate incorect ca avand origine Malaezia, organele vamale din cadrul DRAOV Bucuresti au procedat la reverificarea declaratiei vamale si la recalcularea drepturilor vamale conform Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x prin care au fost stabilite drepturi vamale in suma de x lei.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Reg. CEE 791/03.08.2011 s-a instituit o taxa de antidumping definitiva la importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză, iar potrivit art. 1 alin. (2) din acest regulament **taxa de**

antidumping definitivă – prevazută pentru toate celelalte societăți – a fost stabilită la nivelul de 62,9 % care se aplica prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului în cauză.

In drept, conform art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului din 3 august 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză:

„Art. 1 alin. (1) Se instituie prin prezentul regulament o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 10 și 7019 59 00 10), originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos, este:

Societate	Taxa %	Codul aditional TARIC
{.....}
Toate celelalte societăți	62,9	B999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea în fața autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valide, în conformitate cu cerințele stabilite în anexa II. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică nivelul taxei aplicabil tuturor celorlalte societăți”.

Ulterior, prin Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei din 9 noiembrie 2011 s-a deschis o ancheta privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului la importurile de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză prin importuri de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din această țară, și de supunere a acestor importuri la înregistrare.

Aceasta ancheta s-a finalizat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 care a stabilit prin art. 1 următoarele:

„(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile din țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 11 și 7019 59 00 11).

(2) Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din Malaysia declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

(3) **În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare cu privire la taxele vamale”.**

În consecința, la importurile de țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticlă cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează la poziția tarifara 7019590011, **care sunt expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, se aplică taxa de antidumping definitivă de 62,9 %-prevăzută pentru toate celelalte societăți – așa așa cum a fost stabilită prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011.**

Având în vedere și considerentul nr. (19) din Regulamentul (UE) nr. 1135/09.08.2011, în baza căruia Comisia Europeană a deschis ancheta în cauză, potrivit căruia: <În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, **poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia**>, rezultă că taxa antidumping definitivă de 62,9 % se aplică la importurile înregistrate în conformitate cu dispozițiile art. 2 din același act normativ.

Față de cele precizate mai sus și ținând cont de Raportul final transmis de OLAF (Oficiul European Antifraudă) nr. X privind evaziunea de la plata taxei antidumping (TAD) pentru țesături din fibra de sticlă chinezească din Malaesia înregistrat la Autoritatea Națională a Vămilor sub nr. X cu privire la extinderea de către Comisia Europeană a măsurilor antidumping introduse prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011 și la importul marfurilor prevăzute la art. 1 alin. (1) din actul normativ menționat, de felul celor înscrise în declarația vamală depusă de SC X SRL, expediate din Malaysia, chiar dacă sunt declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, DRAOV București a procedat la controlul de reverificare a declarației vamale mai sus menționate și a documentelor anexate acestora reținând următoarele:

- prin Raportul final OLAF (Oficiul European Antifraudă) nr. X privind evaziunea de la plata taxei antidumping (TAD) pentru țesături din fibra de sticlă chinezească din Malaesia s-a constatat:

- producătorii chinezi au înființat firme în Malaesia în scopul de a reambala fibra de sticlă cu datele firmelor respective sau pur și simplu au schimbat containerul și au livrat marfurile în Uniunea Europeană cu certificate de origine preferențiale Malaesia, prin folosirea firmelor înființate cu rol de intermediar;
- în ceea ce privește certificatele de origine emise de anumite companii din Malaesia s-a constatat că acestea au fost false, prin emiterea de documente însoțitoare ale marfurilor nereale, acestea fiind prezentate la importul în Uniunea Europeană;
- exportatorii au declarat în fals exporturile de țesături din ochiuri deschise din fibra de sticlă ca fiind originare din Malaesia. Aceste certificate de origine false au fost, de fapt, transbordări de marfă de origine China prin Port Klang Zona Libera – Malaesia;
- în același scop, de a eluda taxele, au fost declarate în fals și codurile marfurilor, aplicabile pentru marfurile în cauză;
- nu a existat nicio producție reală de țesături din ochiuri deschise din fibra în Malaesia;

- potrivit datelor înscrise în declarația vamală în cauză marfurile declarate având încadrările tarifare 7019590011 și 7059510011 au fost expediate din Malaysia;

- taxa antidumping definitivă de 62,9 %, instituită de Reg. CEE nr. 791/03.08.2011 – **pentru toate celelalte societăți** – la importul marfurilor de cel prevăzute de art. 1 alin. (1) din acest act normativ, originare din Republica Populară Chineză, **se extinde** la importul marfurilor expediate din Malaesia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Malaesia, așa cum prevăd dispozițiile art. 1 din Regulamentul UE nr. 672/16.07.2012;

- potrivit art. 1 alin. (2) Regulamentul CEE nr. 791/03.08.2011, taxa antidumping definitivă de 62,9 % – pentru toate celelalte societăți – se aplică prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului în cauză.

Sușinerea societății precum că „Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei din 09.11.2011 a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 292/10.11.2011 și a intrat în vigoare în ziua următoare celei în care a fost publicat, respectiv 11.11.2011, motiv pentru care taxa de antidumping în cuantum de 62,9 % poate fi percepută exclusiv pentru acele importuri înregistrate după data de 11.11.2011” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât reglementările privind înregistrarea importurilor au fost integrate la nivel comunitar și preluate automat în baza de date în aplicația TARIC_RO gestionată de Autoritatea Națională a Vămirilor, aplicație care preia automat informațiile transmise de DG TAXUD din cadrul Comisiei Europene.

Prin urmare, datele din declarația vamală supusă acestei măsuri se raportează lunar Comisiei Europene prin intermediul aplicației gestionate de Direcția de tehnologia Informației, Comunicații și Statistică vamală din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, conform obligațiilor prevăzute la art.14 alin.(6) din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene care precizează:

“(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cuprindere la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.”

În consecință, se reține că organele vamale au procedat conform reglementărilor Uniunii Europene și au înregistrat importul de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă din Malaezia la data efectuării importului (data înregistrării declarației vamale), respectiv data de 29.08.2011, iar Comisia Europeană prin considerentul (19) din Regulamentul nr 1135/09.11.2011 a prevăzut în mod imperativ ca: ***“În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri expediate din Malaysia”***.

Referitor la invocarea de contestare a bunei credințe și a imposibilității detectării, în mod rezonabil, a erorii în ceea ce privește originea marfurilor, se reține că rambursarea sau remiterea taxelor din cauza unei erori a autorităților vamale competente se aplică în conformitate cu prevederile art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

“(1) În alte situații decât cele menționate la articolul 79 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 80, 81 și 83, o anumită sumă corespunzătoare taxelor la import sau la export este rambursată sau remisă în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, valoarea datoriei vamale notificate anterior a fost inferioară valorii plătită, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea;

(b) debitorul a acționat cu bună-credință”.

(2) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal comunitar, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunoștință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunoștință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul perioadei acoperite de operațiunile comerciale în cauză, a făcut

dovada diligenței necesare pentru a garanta că toate condițiile privind regimul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țările sau teritoriile beneficiare”.

Astfel, prin Raportul OLAF s-a constatat ca” aceste tesaturi din fibra de sticla nu au fost niciodata importate in Malaezia , unele din aceste incarcaturi au fost declarate in mod fals in vama malaeziana ca fiind pentru export, si in consecinta, au fost inregistrate ca exporturi din Zona Principala Vamala. Unicul scop al acestor declaratii a fost acela de a induce in eroare autoritatile si si de a pretinde origine malaeziana pentru marfurile in cauza.

Operatorii economici care au aplicat acest **modus operandi** fraudulos, au declarat autoritatilor din Portul Klang un expeditor diferit fata de cel declarat vamii malaeziene si Ministerul de Comert International si Industrie [MCII]. In acest fel, ei **au impiedicat autoritatile malaeziene (MCII) si vama malaeziana sa descopere schema fraudei si faptul ca certificatele SGP erau emise in baza informatiilor false furnizate de exportatori. Utilizarea unor nume de societati comerciale diferite a impiedicat MCII, in decursul oricaror verificari ulterioare ale certificatelor SGP solicitate de statele membre UE, sa identifice faptul ca incarcaturile acoperite de certificate SGP autentice dar incorecte, erau de fapt transbordari de tesaturi din fibra de sticla chinezesti via ZCL din portul Klang, si nu marfuri origine malaeziene**”.

Din cele ce preced rezulta ca nu sunt indeplinite cele doua conditii cumulative pentru rambursarea sau remiterea drepturilor, asa cum sunt ele reglementate de art. 82 din Regulamentul (UE) nr. 450/2008 intrucat:

- pe de o parte, certificatele de origine eliberate incorect nu se incadreaza in categoria ”erorilor ce nu au putut si detectate în mod rezonabil”, in sensul alin. (1) lit a) al art. 82 din regulamentul intrucat, in baza tezei a doua a alin. (2) al aceluasi articol, nu poate fi vorba de o eroare a autoritatii competente din Malezia in eliberarea certificatului GSP pentru importul marfurilor inscrise in declarata vamala in cauza, in conditiile in care exportatorul a impiedicat autoritatile malaeziene (MCII) si vama malaeziana sa descopere schema fraudei si faptul ca certificatele SGP erau emise in baza informatiilor false, scopul acestuia fiind acela de a induce in eroare autoritatile si de a pretinde origine malaeziana pentru marfurile in cauza;

- pe de alta parte, buna credinta a contestatarei nu poate fi retinuta in conditiile in care la momentul declararii importului a declarat o valoare subevaluata de x USD fata de valoarea reala de x USD descoperita numai in urma corespondentei intre autoritatile vamale si nici nu a facut dovada vreunei diligențe pentru a garanta originea marfii.

In consecinta, se retine ca pentru importul marfurilor inscrise in declarata vamala in cauza, se impune stabilirea si incasarea taxei antidumping definitive la nivelul de 62,9 % in temeiul prevederilor art. 1 si a considerntului (19) din Regulamentul UE 672/16.07.2012, precum si art. 1 din Regulamentul 791/03.08.2011.

In speta sunt incidente si urmatoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevede:

”Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevede:

„Art. 20 - (1) Drepturile legal datorate la aparitia unei datorii vamale se bazeaza pe Tariful Vamal al Comunitatilor Europene.

Art. 201 - (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.

Art. 214 - (1) În absența dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod și fara a aduce atingere alineatului (2), valoarea drepturilor de import sau export aplicabile marfurilor se determina pe baza regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri la data nașterii datoriei vamale aferente.

(2) Atunci cand nu este posibila stabilirea precisa a datei la care a luat naștere datoria vamala, data avuta în vedere la stabilirea regulilor de evaluare adecvate pentru respectivele marfuri este aceea la care autoritatile vamale decid ca marfurile îndeplinesc condițiile în care ia naștere o datorie vamala.

Cu toate acestea, atunci cand autoritatile vamale detin informatii pe baza carora pot stabili ca datoria vamala a luat naștere înainte de a se lua acea decizie, valoarea drepturilor de import sau export pentru marfurile în cauza se stabilește pe baza regulilor de evaluare adecvate în termenul cel mai scurt posibil în care se poate stabili existenta datoriei vamale rezultate din situatia respectiva pe baza informatiilor disponibile”.

Regulamentul (CE) 450/2008 privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

“Art. 44 – (1) O datorie vamală la import ia nastere în urma plasării mărfurilor necomunitare supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale: punerea în liberă circulație).

„Art. 46 - (1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală ia nastere la import, în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității.....”.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.:

”Art. 136 - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

Art. 139. - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Art. 157. - (3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize”.

În ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevăd ca: ***În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității***” și ținând cont de faptul că la data de 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană potrivit Tratatului privind aderarea a României și a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, rezultă că **regulamentele comunitare sunt obligatorii în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în România.**

În subsidiar, se reține că Regulamentul (CE) nr. 672/2012 este un act legislativ adoptat de Comisia Europeană, și pe cale de consecință, nu poate fi contestat pe cale administrativă.

Astfel, măsura dispusă de organul vamal de a stabili diferențe de taxe vamale, taxe antidumping și taxa pe valoarea adăugată în sarcina societății pentru marfurile importate din Malaysia, încadrate la pozițiile tarifare 701959011 și 7019510011 prin declarația vamală de punere în liberă circulație care face obiectul cauzei, este temeinică și în deplină concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, și drept urmare, contestația **SC X SRL** urmează să se respingă ca neîntemeiată pentru datoria vamală în suma totală de x lei.

3.2. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile aferente drepturilor vamale în suma de x lei, în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x DRAOV București a stabilit în sarcina SC X SRL obligații vamale principale în cuantum de x lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în suma de x lei, calculate pentru perioada 30.08.2011 – 08.07.2013.

In drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 119 și art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

” Art. 120¹ - (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Potrivit dispozitiilor legale sus mentionate pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza accesorii pe perioada cuprinsa intre scadenta si data platii.

In speta, in materia obligatiilor vamale, **scadenta o reprezinta momentul nasterii datoriei vamale.**

Astfel la art. 223 alin.(1) si (2) din Legea nr. 86/2006 se stipuleza ca :

(1) Datoria vamala la import ia nastere prin:

a) punerea în libera circulatie a marfurilor supuse drepturilor de import;
b) plasarea unor astfel de marfuri sub regimul de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import.

(2) Datoria vamala se naste în momentul acceptarii declaratiei vamale în cauza.(....).

De asemenea, art. 201 din Regulamentul nr.2913/1992 precizeaza:

"1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import (...)

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză."

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii vamale principale in suma de **x lei**, neachitate la termenul scadent, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 20, ar. 201 si art. 214 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, art.2 si art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 1135/2011 al Comisiei, art. 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, art. 1 alin. (2) din Regulamentul nr. 791/2011, art. 1 alin. (1) si (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 672/2012 al Consiliului din 16 iulie 2012 de extindere a taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011, art. 90 si art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art. 136, art. 139 si art. 157 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si art. 119 si art. 120, art. 120¹ si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale Bucuresti prin care a fost stabilita o datorie vamala in suma de x lei reprezentand drepturi vamale in suma de x lei si accesorii aferente drepturilor vamale in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.